

**STRATEGIA NAȚIONALĂ DE CONSERVARE A
BIODIVERSITĂȚII**

- 2000 -
CUPRINS

Introducere
Capitalul natural al României

Capitolul 1

Cadrul juridic și instituțional pentru conservarea naturii

- 1. Cadrul juridic și instituțional din România pentru conservarea naturii**
 - 1.1 Cadrul legislativ în domeniul conservării naturii**
 - 1.2 Cadrul instituțional în domeniul conservării naturii**
- 2. Legislația Uniunii Europene în domeniul conservării naturii**

Capitolul 2

Gradul de armonizare dintre legislația Uniunii Europene și cea din România în domeniul conservării naturii

Capitolul 3

Obiectivele și acțiunile prioritare privind strategia de armonizare în domeniul conservării naturii

Introducere

În anul 1993, țara noastră a ratificat Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993. Părțile recunosc, prin acest acord, că o condiție importantă a integrării României în Comunitate este armonizarea legislației prezente și viitoare a României cu cea a Comunității.

Capitalul natural din România

Ca o consecință a poziției sale geografice, România este o țară cu o diversitate biologică ridicată, exprimată atât la nivel de ecosisteme, cât și la nivel de specii.

Ecosistemele naturale și seminaturale reprezintă aproximativ 47% din suprafața țării. Ca urmare a studiilor efectuate prin Programul CORINE Biotops au fost identificate 783 tipuri de habitate în 261 de zone de pe întreg teritoriul țării:

Principalele tipuri de habitate	Numar	%
Habitat de coastă	13	5,0
Zone umede	89	34,1
Pajiști	196	75,1
Păduri	206	78,9
Mlaștini	54	20,7
Stâncării/nisipuri	90	34,5
Agricole	135	51,7

Nivelul ridicat al diversității habitatelor reflectă și un nivel ridicat al diversității speciilor de floră și faună. Astfel, au fost identificate:

- 3700 specii de plante, din care până în prezent 23 sunt declarate monumente ale naturii, 74 sunt extinse, 39 periclitate, 171 vulnerabile și 1253 rare. Speciile caracteristice pășunilor reprezintă aproximativ 37% din totalul celor existente în România. Există, de asemenea, un număr de 600 specii de alge și peste 700 specii de plante marine și costiere. Speciile endemice reprezintă 4%. Astfel, s-au identificat un număr de 57 de taxoni endemici (specii și subspecii) și 171 taxoni subendemici.
- 33802 specii de animale, din care 33085 nevertebrate și 717 vertebrate. Dintre vertebrate, au fost identificate 191 specii de pești (9 specii periclitate), 20 specii de amfibieni (9 specii periclitate), 30 specii de reptile (6 specii periclitate), 364 specii de păsări (din care 312 specii migratoare) și 102 specii de mamifere.

Societatea Ornitologică Română, cu sprijinul organizației BirdLife International, a identificat, de asemenea, peste 44 de zone de importanță avifaunistică, acoperind o suprafață de 6,557 km², adică 3% din suprafața totală a țării, în conformitate cu prevederile Directivei 409/79/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice.

Până în prezent nu a fost stabilit un sistem de monitoring al diversității biologice, dar o parte din speciile sălbatice și habitatele naturale fac obiectul unor programe și proiecte de cercetare ale structurilor universitare, muzeelor, institutelor de cercetare, precum și ale unor organizații neguvernamentale specializate.

În România au fost desemnate un număr de 827 arii naturale protejate, în conformitate cu normele Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii (IUCN) și pe baza studiilor efectuate de institutele de cercetare și avizate de Academia Română. Dintre acestea, atât ca suprafață (580.000 ha), cât și ca nivel al diversității biologice, se distinge Delta Dunării, care are un statut triplu de Rezervație a Biosferei, Sit Ramsar (zonă umedă de importanță internațională) și Sit al Patrimoniului Mondial Natural și Cultural.

Cadrul juridic și instituțional

1. Cadrul juridic și instituțional din România pentru conservarea naturii

Activitatea de protecție a mediului în România are o istorie relativ îndelungată, dezvoltându-se în concordanță cu preocupările specifice populațiilor locale. Începând cu secolul XIV, în dreptul vechi românesc sunt cuprinse o serie de reguli și instituții privind ocrotirea unor componente ale mediului, în special pentru protejarea vânatului și a altor resurse forestiere.

Preocupările vizând direct ocrotirea naturii se manifestă în special începând cu secolul XX, în 1930 fiind adoptată prima **Lege pentru protecția monumentelor naturii**. Având la bază acest act normativ s-a înființat prima *Comisiune pentru ocrotirea monumentelor naturii*, aflată pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, iar apoi alte instituții regionale de acest gen. Activitatea acestor structuri a avut, prin excelență, un caracter de cercetare științifică materializată prin publicarea a numeroase studii, note sau lucrări ce au stat la baza ocrotirii, prin lege, a valoroase obiective ca monumente ale naturii (36 de rezervații ale naturii cu o suprafață de aproximativ 15.000 ha. - printre care și Parcul Național Retezat înființat în 1935, 15 specii de plante și 16 specii de animale). Tot în acest context au fost elaborate normele tehnice și de aplicare a legii, cele privind marcajul traseelor turistice, respectarea toponimiilor autohtone, normele vizând ocrotirea păsărilor migratoare etc.

1.1 Cadrul legislativ în domeniul conservării naturii

Legislația României are ca bază **Constituția**, care este legea fundamentală, cu forța juridică cea mai mare, constituind un izvor și pentru dreptul mediului. Ca obligații corelative a drepturilor legate de protecția mediului, Constituția prevede obligația statului de a asigura exploatarea resurselor naturale în concordanță cu interesul național, refacerea și conservarea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic. Celelalte acte juridice ce reglementează diverse aspecte privind protecția naturii sunt:

- **Tratatele, Convențiile și Acordurile internaționale** - conform Constituției României, prin ratificare sau aderare acestea devin parte a dreptului intern (lege internă).

În domeniul conservării naturii, sunt în vigoare următoarele *tratate/convenții/acorduri*:

- ❖ **Tratatul privind Antarctica (Washington 1959)**, ratificat în 1971, constituie un instrument programatic care stabilește mijloacele prin care părțile contractante pot acționa împreună pentru folosirea Antarcticii exclusiv în scopuri pașnice, incluzând și măsurile de protecție a florei și faunei. Un principiu al tratatului îl constituie asigurarea libertății cercetării științifice în cadrul unei cooperări internaționale, la care în afara părților pot lua parte și organizații internaționale.
- ❖ **Convenția privind protecția patrimoniului mondial, cultural și natural, adoptată de Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură la 16 Noiembrie 1972**, acceptată prin **Decretul 187/1990**, respectând suveranitatea statului pe teritoriul căruia se află patrimoniul natural și/sau cultural, precum și drepturile prevăzute în legislația națională, statele părți recunosc caracterul de universalitate al patrimoniului, pentru a cărui conservare trebuie să coopereze întreaga comunitate internațională.
Pe lista patrimoniului mondial, România este înscrisă cu aproximativ 75% din Delta Dunării (360 000 ha).
- ❖ **Convenția asupra zonelor umede de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor acvatice, încheiată la Ramsar, la 2 februarie 1971**, ratificată prin **Legea nr. 5/1991**, are ca scop desemnarea de către părțile contractante a acestor zone de importanță

internațională din punct de vedere ecologic, botanic, zoologic, limnologic sau hidrologic și asigurarea unei stări de conservare corespunzătoare.

Delta Dunării este declarată sit Ramsar.

- ❖ *Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979*, la care România a aderat prin *Legea nr. 13/1993* are ca scop asigurarea conservării speciilor de floră și faună sălbatice, precum și a habitatelor lor naturale, ce necesită în acest sens cooperarea mai multor state.
- ❖ *Convenția privind diversitatea biologică adoptată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1994*, ratificată prin *Legea nr. 58/1994*. Obiectivele definerii ale convenției sunt conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a componentelor sale împărțirea justă și echitabilă a avantajelor ce decurg din exploatarea resurselor genetice, în special prin accesul la acestea și transferul de tehnologie.
Ca măsuri generale de conservare și utilizare durabilă sunt prevăzute elaborarea de strategii, planuri sau programe naționale sau adaptarea celor deja existente, alături de integrarea conservării și utilizării durabile a diversității biologice în planurile, programele și politicile sectoriale sau intersectoriale pertinente.
- ❖ *Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de floră și faună pe cale de disalinție, adoptată la Washington la 3 martie 1973*, la care România a aderat prin *Legea 69/1994* asigură protecția speciilor periclitare prin reglementarea comerțului cu acestea.
- ❖ *Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn la 23 iunie 1979*, ratificată prin *Legea 13/1998* este un instrument cu vocație universală, dezvoltat ca urmare a Recomandării 32 din Planul de acțiune elaborat de Conferința de la Stockholm și constituie recunoașterea faptului că managementul necesar conservării eficiente a speciilor migratoare necesită atât cooperarea între state, cât și acțiuni comune în interiorul limitelor de jurisdicție națională, unde aceste specii își fac sejurul în anumite perioade ale anului.
- ❖ *Convenția privind combaterea deșertificării, adoptată la Rio de Janeiro, la 5 iunie 1994*, ratificată prin *Legea 111/1998*.

- În domeniul conservării naturii, sunt în vigoare următoarele *legi*:

- ❖ *Legile de ratificare sau aderare la convențiile prezentate mai sus;*

- ❖ *Legea 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei "Delta Dunării"* ce are ca scop înființarea Administrației Rezervației, ca instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

Conducerea este realizată de Consiliul Științific în subordinea căruia se află Colegiul executiv, ca organ de aplicare a hotărârilor Consiliului Științific. Din Consiliul Științific fac parte și personalități din teritoriu, propuse de Consiliul Județean. Guvernatorul și membrii Consiliului științific sunt numiți de Guvern, la propunerea MAPPM, cu avizul prefectului și al Academiei Române.

În componența Administrației Rezervației funcționează și Corpul de inspecție și pază ce realizează supravegherea întregului teritoriu al rezervației și sancționează nerespectarea măsurilor de protecție stabilite în statutul rezervației, aprobat în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Cheltuielile sunt acoperite din subvenții de la bugetul de stat, din donații și din surse proprii.

La propunerea Administrației rezervației, MAPPM emite norme tehnice privind desfășurarea activității economico-productive, de turism și agrement, în vederea prevenirii perturbării echilibrului ecologic, garantând păstrarea obiceiurilor specifice locale.

Persoanele fizice sau juridice ce dețin, cu titlu de proprietate, terenuri pe teritoriul rezervației sunt obligate să le gospodărească prin mijloace ecologice admise, tradiționale sau recomandate de autoritățile științifice. Valorificarea resurselor din zonele economice se face

prin concesionarea terenurilor egentilor economici autorizați sau populației locale, care are drept de preemțiune.

Se stabilesc, de asemenea, prin prezenta lege, acțiunile ce constituie contravenții/infrațiuni și sancțiunile ce se aplică în astfel de cazuri.

- ❖ **Legea 137/1995 de protecție a mediului** ce are ca obiect reglementarea protecției mediului, obiectiv de interes public major, pe baza principiilor și elementelor strategice ce conduc la dezvoltarea durabilă a societății. Printre aceste principii este stipulat în mod direct și cel referitor la conservarea biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural. Ca modalități de implementare a principiilor și elementelor strategice sunt menționate:
 - obligativitatea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în faza inițială a proiectelor, programelor sau activităților, incluzându-le pe cele ce vizează modificarea cadrului natural al unei zone, urmată de avansarea soluțiilor tehnice de menținere a zonelor de habitat natural, de conservare a funcțiilor ecosistemelor, defrișările de vegetație forestieră din afara fondului forestier, importul sau exportul plantelor și animalelor din fauna și flora sălbatică, etc.
 - corelarea planificării de mediu cu cea de amenajare a teritoriului și de urbanism;
 - rezolvarea, pe nivele de competență, a problemelor de mediu;
 - introducerea pârghiilor economice stimulative și coercitive;
 - promovarea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul protecției mediului;
 - instruirea și educarea populației, precum și participarea organizațiilor neguvernamentale la elaborarea și aplicarea deciziilor.

Protecția mediului constituie o obligație a administrației publice centrale și locale, precum și persoanelor fizice sau juridice, iar responsabilitatea privind protecția naturii revine autorităților centrale pentru protecția mediului și agențiilor sale teritoriale.

În baza acestei legi, autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea autorităților centrale de specialitate, elaborează reglementări tehnice privind măsurile de protecție și conservare a biodiversității, de utilizare durabilă a resurselor naturale.

Deținătorii cu orice titlu, care aplică măsurile de conservare ecologică stabilite de autoritatea centrală pentru protecția mediului, sunt scutiți de impozit; deținătorii particulari vor fi compensați, în raport cu valoarea lucrărilor de refacere întreprinse.

Protejarea unor specii sau a unor habitate și instituirea de arii protejate, precum și măsurile stabilite pentru protecția mediului sunt prioritare cu alte interese.

Pentru conservarea unor habitate naturale, a biodiversității care definește cadrul biogeografic al țării, precum și a structurilor și formațiunilor naturale cu valoare ecologică, științifică și peisagistică, se menține și se dezvoltă rețeaua națională de arii protejate și monumente ale naturii. Ariile protejate și monumentele naturii se declară prin acte sau reglementări cu caracter normativ, inclusiv prin amenajamente silvice; cele declarate până la intrarea în vigoare a acestei legi își păstrează această calitate.

Autoritățile administrației publice locale, pe baza documentației avizate de Academia Română, pot să pună sub ocrotire provizorie, în vederea declarării, arii protejate sau monumente ale naturii.

Culegerea și comercializarea plantelor, capturarea prin orice mijloace, deținerea și comercializarea animalelor declarate monumente ale naturii, precum și dislocarea, deținerea și comercializarea unor piese mineralogice, speologice și paleontologice, provenite din locuri considerate monumente ale naturii, sunt interzise.

Pe lângă aceste prevederi, sunt stipulate atribuțiile, răspunderile și sancțiunile ce se aplică în caz de contravenție sau infrațiune.

- ❖ **Codul silvic (Legea 26/1996)** are ca scop stabilirea modului de administrare a fondului forestier și a vegetației forestiere din afara acesteia. Fondul forestier național, proprietate publică sau privată, este considerat bun de interes național și este supus regimului silvic de exploatare.

Administrarea fondului forestier se realizează prin Regia Națională a Pădurilor, ce are ca obligație ocrotirea, asigurarea integrității și dezvoltarea fondului forestier național, prin implementarea măsurilor stipulate de prezenta lege.

Conservarea biodiversității și a peisajului forestier se asigură, în principal, prin constituirea de parcuri naționale și alte arii protejate în fondul forestier național și în vegetația forestieră din afara acesteia. Constituirea acestora se face la propunerea forurilor științifice de specialitate și se aprobă prin lege.

Încălcarea prevederilor Codului silvic atrage, după caz, răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală.

- ❖ ***Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului (Legea 103/1996)*** ce are ca scop conservarea diversității faunei sălbatice, menținerea echilibrului ecologic al populațiilor speciilor de interes vânătoresc, prin administrarea și gestionarea fondului cinegetic. Prin această lege se stabilesc cotele de recoltă, reglementările tehnice privind organizarea și practicarea vânătorii, precum și speciile de faună sălbatică a căror vânătoare este interzisă. Încălcarea prevederilor acestei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală.

- În domeniul conservării naturii, sunt în vigoare următoarele ***Hotărâri de Guvern***:

- ❖ ***Hotărârea de Guvern 26/1991 privind aderarea României la Convenția europeană privind protecția animalelor în transportul internațional;***
- ❖ ***Hotărârea de Guvern 127/1994 privind sancționarea unor contravenții la Normele pentru protecția mediului înconjurător;***
- ❖ ***Hotărârea de Guvern 248/1994 pentru adoptarea unor măsuri în vederea aplicării Legii 82/1993;***
- ❖ ***Hotărârea de Guvern 989/1998 privind plata contribuției României în vederea participării la Programul LIFE al Comunității Europene, în baza căreia a fost semnată Decizia 1/1998 de asociere între Comunitățile Europene și statele lor membre, pe de o parte, și România, pe de alta parte, privind adoptarea condițiilor și modalităților de participare a României la instrumentul financiar al Comunității în domeniul mediului.***
- ❖ ***Hotărârea de Guvern 104/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului,*** ca organ al administrației publice centrale de specialitate care are responsabilitatea elaborării, promovării și aplicării strategiei Guvernului în domeniile gospodăririi apelor, pădurilor și protecției mediului.

- În domeniul protecției naturii, sunt în vigoare următoarele **ordine**:

- ❖ ***Ordinul 7/1990 al MAPPM privind constituirea unor parcurilor naționale;***
- ❖ ***Ordinul 125/1996 al MAPPM pentru aprobarea Procedurii de reglementare a activităților economice și sociale cu impact asupra mediului înconjurător;***
- ❖ ***Ordinul 278/1996 al MAPPM pentru aprobarea Regulamentului de atestare pentru elaborarea studiilor de impact asupra mediului și a bilanșurilor de mediu;***
- ❖ ***Ordinul 201/1997 al MAPPM pentru aprobarea procedurii de autorizare a activităților de recoltare, capturare și achiziție a plantelor și animalelor din flora și fauna sălbatică de pe teritoriul țării, în scopul comercializării pe piața internă sau la export;***

1.2 Cadrul instituțional în domeniul conservării naturii

Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului este organul administrației publice centrale de specialitate care are responsabilitatea elaborării, promovării și aplicării strategiei Guvernului în domeniile gospodăririi apelor, pădurilor și protecției mediului. În subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea ministerului se află următoarele unități:

A. Unități aflate în subordinea MAPPM:

- *Instituții publice finanțate de la bugetul de stat, cu personalitate juridică:*
 - 42 de agenții de protecție a mediului județene și a municipiului București, servicii publice descentralizate;
 - Administrația Rezervației Biosferei “Delta Dunării”.
*aceste instituții utilizează un număr de 2 368 de posturi.
- *Unitate de documentare și informare, cu personalitate juridică și finanțată din venituri extrabugetare*

B. Unități aflate sub autoritatea MAPPM:

- Compania Națională “Apele Române” S.A.
- Regia Națională a Pădurilor
- Compania Națională “Institutul Național de Meteorologie, Hidrologie și Gospodărire a Apelor” S.A.

C. Unități de cercetare științifică și proiectare aflate în coordonarea MAPPM, cu personalitate juridică și finanțate din venituri extrabugetare:

- Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Ingineria Mediului București;
- Institutul Național de Cercetări Marine Constanța;
- Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare “Delta Dunării”.

În structura MAPPM există Direcția Conservarea Naturii și a Diversității Biologice, aflată sub directa coordonare a secretarului de stat și care, la nivel local, este reprezentată de departamente similare create în cadrul Agențiilor teritoriale de protecție a mediului, și ale căror atribuții sunt direct legate de activitățile de conservare a diversității biologice și de utilizare durabilă a componentelor acesteia.

Direcția Conservarea Naturii și a Diversității Biologice este structurată, la rândul ei pe servicii (Serviciul conservarea diversității biologice/Autoritatea Națională CITES, Serviciul managementul Rețelei Naționale de arii protejate/Punct focal național UICN, Serviciul agricultură, dezvoltare rurală și reconstrucție ecologică/Oficiul FAO, Serviciul mediu și sănătate publică, Serviciul informare și educație ecologică/Oficiul Național NATUROPA), iar printre atribuțiile sale se numără următoarele:

- coordonează activitatea de conservare a naturii, elaborează politicile și strategiile de conservare a diversității biologice și utilizare durabilă a componentelor sale;
- exercită coordonarea unitară a activității de administrare a ariilor protejate și monumentelor naturii din Rețeaua Națională de arii protejate și monumente ale naturii, prin Agențiile de Protecția Mediului din teritoriu;
- fundamentează, elaborează și propune spre aplicare sau promovare în colaborare cu Academia Română, măsuri și proiecte de acte normative specifice protecției habitatelor naturale, pentru conservarea diversității biologice și administrarea rețelei naționale de arii protejate;
- propune spre promovare proiecte de acte normative pentru includerea în rețeaua națională a unor noi arii protejate și monumente ale naturii, împreună cu Academia Română și institutele specializate.
- participă la aprobarea studiilor și analizelor de impact ecologic pentru principalele lucrări de amenajare a teritoriului, de investiții și de exploatare a unor categorii de resurse naturale, sub aspectul conservării habitatelor naturale și a diversității biologice specifice.

- coordonează elaborarea “Catalogului ariilor naturale protejate și al monumentelor naturii” și “Cartea Rosie” a speciilor amenințate cu dispariția de pe teritoriul țării împreună cu Academia Română.
- acționează pentru respectarea măsurilor legale privind utilizarea durabilă a componentelor diversității biologice
- propune și coordonează sub aspect științific și tehnic elaborarea programelor de cercetare pentru cunoașterea și evaluarea stării habitatelor naturale, a diversității biologice și a altor bunuri ale patrimoniului natural existente pe teritoriul țării, ce urmează a fi finanțate din bugetul public național sau alte surse.
- fundamentează și acționează pentru realizarea unor proiecte speciale destinate ocrotirii și conservării habitatelor naturale și a diversității biologice, reconstrucției ecologice a habitatelor deteriorate, refacerii unor populații viabile de specii amenințate cu dispariția.
- asigură și urmărește aplicarea și realizarea prevederilor și recomandărilor din acordurile și convențiile internaționale referitoare la conservarea naturii
- exercită atribuțiile de secretariat tehnic și științific pentru acordurile și convențiile internaționale referitoare la conservarea naturii etc.

În domeniul protecției naturii APM-urile au următoarele atribuții și răspunderi principale:

- cunoașterea arealului speciilor de plante și animale din flora și fauna sălbatică, endemice, rare, periclitare sau pe cale de dispariție și aplicarea sau inițierea măsurilor necesare pentru protecția și conservarea acestora pe teritoriul județului;
- ține evidența, verifică și analizează periodic situația ariilor protejate și a monumentelor naturii de pe teritoriul județului;
- asigură aplicarea planurilor de administrare a ariilor protejate și monumentelor naturii aflate în administrarea autorităților de mediu, coordonează și controlează aplicarea planurilor de administrare a ariilor protejate și monumentelor naturii care intra în administrarea altor autorități;
- autorizează, la solicitarea persoanelor fizice sau juridice recoltarea plantelor și animalelor din flora și fauna sălbatică, potrivit prevederilor legale și competențelor stabilite de minister;
- colaborează cu autoritățile teritoriale pentru agricultură și silvicultură, cu prefecturile și primăriile pentru identificarea terenurilor inapte pentru alte folosințe și împădurirea lor, precum și pentru realizarea perdelelor de protecție, potrivit prevederilor legii fondului funciar;
- identifică zonele terestre și acvatice deteriorate, face propuneri pentru reconstrucția lor ecologică, avizează proiectele de reconstrucție ecologică;
- analizează și avizează, sub aspectul conservării habitatelor naturale și a diversității biologice, studiile prezentate pentru autorizarea activităților economice și sociale, pe teritoriul județului.

2. Legislația Uniunii Europene în domeniul conservării naturii

Legislația UE are la baza **Tratatul Comunității Europene** care stabilește principiile generale privind politicile de mediu ce ajută la înțelegerea obiectivelor politicii și legilor, precum și la interpretarea și aproximarea actelor legale individuale europene. Pe lângă acest tratat, există trei forme de mandatare ale legislației Uniunii Europene: directivele, regulamentele și deciziile.

În domeniul protecției naturii, sunt în vigoare următoarele *directive*:

- ❖ *Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice* are ca scop asigurarea menținerii sau restabilirii unei stări favorabile de conservare a diversității biologice europene, prin stabilirea măsurilor specifice atât habitatelor naturale, cât și speciilor sălbatice de floră și faună, ținând cont de exigențele economice, sociale și culturale ale statelor membre.

Pentru aceasta se va stabili o rețea ecologică europeană de zone speciale de conservare, numită *Natura 2000*, în care vor fi incluse situri ce adăpostesc tipuri de habitate naturale de interes comunitar sau în care sunt integrate specii sălbatice ce necesită măsuri care să le asigure o stare de conservare favorabilă. De asemenea, în această rețea vor fi incluse și siturile desemnate în conformitate cu Directiva 79/406/CEE, pentru conservarea păsărilor sălbatice.

Planurile de amenajare a teritoriului vor trebui să ia în considerare și să integreze planurile de management adecvate acestor zone, asigurând în acest fel coerența rețelei *Natura 2000*, în mod special prin stabilirea culoarelor de migrare sau a celor ce permit schimburile genetice dintre populații.

Directiva este elaborată pe baza principiului anexelor în care sunt specificate tipurile de habitate naturale și speciile de floră și faună de interes comunitar a căror conservare necesită desemnarea unor zone speciale în acest sens (anexele I și II), criteriile pentru identificarea siturilor de interes comunitar ce vor fi desemnate ca zone speciale de conservare (anexa III), speciile de floră și faună de interes comunitar ce necesită o protecție strictă (anexa IV), precum și cele a căror exploatare poate fi subiectul unor măsuri speciale de management (anexa V).

Pentru implementarea prevederilor acestei directive, țările membre au următoarele obligații:

- să evalueze starea diversității biologice și să desemneze zonele ce urmează să fie supuse unui tip special de management, pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare;
- să existe o evaluare exactă a planurilor sau proiectelor ce pot avea un impact negativ asupra zonelor respective și să se prevadă, în lipsa unor soluții alternative viabile, măsurile compensatorii adecvate;
- stabilirea planurilor de management, inclusiv cele de monitorizare, desemnarea autorităților responsabile cu implementarea acestora, precum și sancțiunile ce vor fi aplicate în cazul nerespectării prevederilor legale.

- ❖ *Directiva 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice*, precum și *Directiva 85/411/EEC ce amendează directiva 79/409/EEC privind conservarea păsărilor sălbatice*, *Directiva 91/244/EEC ce amendează directiva 79/409/EEC privind conservarea păsărilor sălbatice*, *Directiva 94/24/EEC ce amendează anexa II din directiva 79/409/EEC privind conservarea păsărilor sălbatice*, *Directiva 97/49/EC ce amendează directiva 79/409/EEC privind conservarea păsărilor sălbatice* au ca scop menținerea populațiilor speciilor sălbatice de păsări amenințate cu disaliniția, vulnerabile la anumite modificări de habitat, rare sau care necesită o atenție specială la un nivel care să corespundă în mod special exigențelor ecologice, științifice și culturale, ținând cont în același timp și de cerințele economice și recreaționale.

În acest sens sunt promovate măsurile speciale de conservare care includ prezervarea, menținerea și restabilirea habitatelor în care sunt integrate aceste specii, prin desemnarea zonelor de protecție specială, integrate în structura rețelei ecologice *Natura 2000*.

O atenție deosebită se acordă în special speciilor de păsări migratoare și zonelor umede care reprezintă tipuri de habitate cu o deosebită importanță în conservarea acestora.

Pentru implementarea prevederilor acestor directive, țările membre au următoarele obligații:

- să încurajeze cercetările populațiilor de păsări sălbatice și să desemneze zonele ce urmează să fie supuse unui tip special de management, pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare a acestora;
- stabilirea planurilor de management, inclusiv cele de monitorizare, desemnarea autorităților responsabile cu implementarea acestora, precum și sancțiunile ce vor fi aplicate în cazul nerespectării prevederilor legale.

- ❖ **Directiva 83/129/EEC privind importul în Statele Membre a pieilor de pui de focă și a produselor derivate din acestea și Directiva 89/370/EEC ce amendează directiva 83/129/EEC privind importul în Statele Membre a pieilor de pui de focă și a produselor derivate din acestea** au ca scop interzicerea importurilor de produse fabricate din piei de pui de focă, cu excepția celor rezultate prin vânarea în mod tradițional de către populația de eschimoși.

Pentru implementarea prevederilor acestor directive, țările membre au următoarele obligații:

- stabilirea procedurilor de acordare a certificatelor și a permiselor de import privind produsele din piei de focă, de inspecție și control;
- stabilirea procedurilor de cordonare și consultare între autoritățile responsabile (mediu, vamă, poliție).

În domeniul protecției naturii, sunt în vigoare următoarele **regulamente**:

- ❖ **Regulamentul 3943/90/EC privind protejarea zonei Antarcticii** adoptă procedurile de de observare și inspecție necesare din cadrul convenției.
- ❖ **Regulamentul 348/81 privind regulile comune pentru importurile de balene sau alte produse ale cetaceelor** stabilește procedura de emitere a licențelor de import a produselor derivate din balene sau alte cetacee, utilizate în scop comercial.
- ❖ **Regulamentul 3254/91 de interzicere a utilizării capcanelor de picior în Comunitate și de introducere în comunitate a pieilor sau a altor bunuri manufacturate ale unor specii de animale sălbatice originare din țări în care capturarea acestora se face prin utilizarea unor astfel de capcane sau a unor metode ce nu satisfac standardele internaționale și Regulamentul 35/97 ce detaliază prevederile legate de certificarea pieilor și bunurilor acoperite prin regulamentul 3254/91** sunt destinate interzicerii comerțului (importul, exportul și reexportul) cu piei sau alte bunuri (precizate în anexa II) provenite de la anumite animale (precizate în anexa I) ce au fost capturate prin folosirea capcanelor de picior sau a altor metode în dezacord cu standardele internaționale și limitării, în general, a importurilor de piei și produse asociate rezultate de la animalele precizate în anexă.
- ❖ **Regulamentul 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea**, precum și **Regulamentul 938/97 ce amendează regulamentul 338/9797 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea**, **Regulamentul 2307/97 ce amendează amendează regulamentul 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea**, **Regulamentul 2214/98 ce amendează regulamentul 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea**, **Regulamentul 939/97 ce detaliază regulile referitoare la implementarea regulamentului 338/9797 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea**, **Regulamentul 767/98 ce amendează regulamentul 939/97 ce detaliază regulile referitoare la implementarea regulamentului 338/9797 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea**, **Regulamentul 1006/98 ce amendează regulamentul 939/97 ce detaliază regulile referitoare la implementarea regulamentului 338/9797 privind protecția**

speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea, Regulamentul 2551/97 ce suspendă introducerea în Comunitate a speciilor sălbatice de floră și faună, Regulamentul 2437/98 ce suspendă introducerea în Comunitate a speciilor sălbatice de floră și faună au ca scop protejarea speciilor sălbatice de floră și faună afectate de comerțul necontrolat.

Regulamentul este elaborat pe baza principiului anexelor în care sunt specificate speciile de floră și faună ce trebuie conservate prin limitarea comerțului cu acestea.

Considerente privind implementarea:

- desemnarea autorităților competente – de management și științifice, responsabile cu emiterea permiselor sau certificatelor necesare comercializării (import, export, reexport) speciilor sălbatice sau a speciilor acestora. Trebuie acordată o responsabilitate sporită birourilor vamale de control, precum și organelor de inspecție ale poliției;
- stabilirea și/sau dezvoltarea procedurilor și documentației privind autorizările;
- stabilirea și/sau dezvoltarea procedurilor de monitorizare a comerțului cu aceste specii;
- stabilirea sancțiunilor și a procedurilor de aplicare ale acestora.

În domeniul protecției naturii, sunt în vigoare următoarele *decizii*:

- ❖ *Decizia privind formularele pentru propunerile de situri ce vor fi incluse în rețeaua ecologică Natura 2000*
- ❖ *Decizia 82/72/EEC referitoare la încheierea Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale europene*
- ❖ *Decizia 82/461/EEC referitoare la încheierea Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice*
- ❖ *Decizia 1/98/EEC privind asocierea între Comunitatea Europeană statele ei membre, pe de o parte, și România, pe de altă parte, în ceea ce privește participarea la Programul LIFE al Comunității Europene*

Capitolul 2

Gradul de armonizare dintre legislația Uniunii Europene și cea din România în domeniul protecției naturii

Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice – prevederi legislative

Directiva 92/43/CEE	Legislația națională în vigoare	Acord total (da/nu)	Anul preconizat pentru implementare
Art. 1	Legea 58/94 art. 2; Legea 137/95 Anexa I; Legea 13/98 art. 1	Parțial	2005
[Art. 2]			
Art. 3.1-2	Legea 82/93 art. 3; Legea 137/95 art. 54, 55;	Nu	2005
Art. 3.1	Legea 5/91 art. 2; Legea 82/93 art. 3; Legea 137/95 art. 54, 55	Nu	2005
[Art. 3.3]			
Art. 4.1	Decree 187/90 art. 3; Legea 5/91 art. 2; Legea 58/94 art. 7 a); Legea 26/96 art. 111, art. 112; Legea 13/98 art. III alin. 1, 2, art. IV alin. 1, 2, art. VI alin. 1, 2.	Da	
Art. 4.2	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 4.3	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 4.4	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 4.5	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 5	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 6.1	Decretul 187/90 art. 5 a); Legea 5/91 art. 3 alin. 1; Legea 13/93 art. 4 alin. 1, art. 5, art. 6, art. 7 alin. 1, 2; Legea 82/93, art. 4, 5, 6; Legea 58/94 art. 6 a), b), art. 8 b); Legea 26/96 art. 20; Legea 13/98 art. III alin. 4, art. IV alin. 4, art. V alin. 1, 2, 5 b), e).	Da	
Art. 6.2	Decretul 187/90 art. 5 b); Legea 13/93 art. 3 alin. 1, 2, art. 4 alin. 2; Legea 58/94 art. 8 c); Legea 137/95, art. 58, 54; Legea 13/98 art. III alin. 4 b), c).	Da	
Art. 6.3	Legea 58/94 art. 7 c), art. 14 alin. 1 a), b); Legea 26/96 art. 32, 54, 60, 61, 62	Da	
Art. 6.3	Legea 58/94 art. 9, 10, 12, 14	Da	
Art. 6.4	Legea 5/91 art. 4 alin. 2; Legea 82/93 art. 6 j; Legea 58/94 art. 14 alin. 2; Legea 26/96 art. 32, 55, 56, 57, 58, 59, 60	Da	
[Art. 7]			
Art. 8	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 9	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 10	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 11	Legea 58/94 art. 7 b), c); Legea 137/95, art. 55; Legea 26/96 art. 117.	Da	
Art. 12.1	Legea 13/93, art. 6; Legea 82/93, art. 14 c, art. 23; Legea 137/95 art. 59; Legea 26/96 art. 83; Legea 103/96 art. 23; Legea 13/98 art. III alin. 5	Da	
Art. 12.2-3	Legea 13/93 art. 6 e); Legea 82/93, art. 16; Legea 58/94 art. 59; Legea 103/96 art. 23 d), k), l), m).	Da	
Art. 12.4	Legea 13/93 art. 8; Legea 26/96 art. 41, 84, 85, 86; Legea 103/96 art. Art. 12, 13	Da	
Art. 13.1	Legea 13/93 art. 5; Legea 82/93, art 14 c), 23; Legea 137/95 art. 59; Legea 26/96 art. 37, 38, 40, 77; Legea 103/96 art. 29	Da	

Directiva 92/43/CEE	Legislația națională în vigoare	Acord total (da/nu)	Anul preconizat pentru implementare
Art. 14	Legea 13/93 art. 7 alin. 3; Legea 26/96 art. 26, 30, 31, 37, 38, 41, 42, 45, 71, 73, 74, 76, 88, 89, 92; Legea 103/96 art. 8, 19, 20, 21, 22, 30, 31, 34, 35	Da	
Art. 15	Legea 13/93 art. 8; Legea 103/96 art. 24 alin. 2, 3, art. 32	Da	
Art. 16.1	Legea 13/93 art. 9; Legea 103/96, art. 28, 29; Legea 13/98 art. III alin. 5	Da	
Art. 16.2	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 17	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 18	Decree 187/90 art. 5 c), e); Legea 5/91 art. 4 alin. 3; Legea 13/93 art. 11 alin. 1 b); Legea 58/94 art. 12 b), c), art. 14 c); Legea 13/98 art. II alin. 3 a).	Da	
Art. 19, 20, 21	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 22	Legea 13/93, art. 3 alin. 3, art. 11 alin. 2 a), b); Legea 58/94 art. 8, 9, 13; Legea 137/95 art. 5, 64; Legea 26/96 art. 21, 22, 23, 24, 25, 27; Legea 13/98 art. III alin. 4 c).	Da	
Art. 23	Nu se aplică înainte de acces		
Anexa I		Nu	2005
Anexa II	Legea 13/93 Anexa I, Anexa III; Legea 13/98 Anexa I	Da	
Anexa III		Nu	2005
Anexa IV	Legea 13/93 Anexa II; Legea 103/96 Anexa 2; Legea 13/98 Anexa II	Da	
Anexa V			
Anexa VI	Legea 13/93 Anexa IV; Legea 103/96, art. 32.	Da	

Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice - implementarea prevederilor legislative

1. Evaluarea completă la nivel național a siturilor existente ce adăpostesc tipuri de habitate naturale prezentate în Anexa I a directivei și/sau specii prezentate în Anexa II	La nivel național a fost realizată o evaluare a siturilor existente ce adăpostesc tipuri de habitate naturale prezentate în Anexa I și/sau specii prezentate în Anexa II, în special prin Programele Corine Biotops și Smarald, dar și prin diverse programe și proiecte de cercetare ale institutelor specializate. Această evaluare este incompletă în momentul de față
2. Pe baza criteriilor din anexa III, (etapa I) evaluarea, în vederea selectării, tuturor siturilor și speciilor din Anexele I și II, considerate “de interes comunitar” prioritar.	O mare parte din tipurile de habitate de interes prioritar pentru comunitatea europeană sunt deja incluse în zonele cuprinse rețeaua națională de arii protejate, iar o parte din speciile prioritare la nivel comunitar se află pe lista monumentelor naturii din România sau în anexele convențiilor internaționale de la Berna, Ramsar și Bonn, la care România este parte semnatară. Au fost deja identificate mai mult de 60 de zone de importanță avifaunistică
3. Determinarea pe teritoriul național a unor tipuri de habitate și/sau specii ce se consideră a fi de interes comunitar dar care nu sunt încă precizate în anexele directivei	În România în acest moment există specii (în special endemice, cu o valoare ecologică și științifică deosebită) de importanță comunitară ce nu sunt incluse în anexele directivei și care urmează să fie propuse, însoțite de fundamentarea științifică necesară și corespunzătoare.
4. Stabilirea unui sistem de monitorizare a stării de conservare a acelor habitate naturale și specii ce au fost identificate la nivel național și care sunt de “interes comunitar” .	Acest sistem de monitorizare va fi stabilit prin <i>Legea zonelor protejate și a conservării speciilor sălbatice de floră și faună</i> (2001).
5. Evaluarea completă a speciilor de plante și/sau animale prezentate în anexa IV ce există pe teritoriul național	Există un inventar (dar încă incomplet) al acestor specii de animale și plante, iar în unele cazuri, programe de protecție a acestora.
6. Măsuri întreprinse în stabilirea unui sistem de strictă protecție a speciilor din anexa IV	Derularea unor programe și proiecte de conservare a unora din speciile inventariate. Implementarea Proiectelor GEF de Conservarea Diversității Biologice din Rezervația Biosferei Delta Dunării, din Parcurile Naționale Retezat, Piatra Craiului-Bucegi și de reintroducere a zimbrului în zona Vânători Neamț, a proiectelor LIFE-Natura, precum și alte proiecte finanțate prin programe naționale și internaționale.
7. Evaluarea completă a prezentate în anexa V și care există pe teritoriul național	Inventarierea este în curs de derulare.
8. Măsurile întreprinse pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare a unor specii de plante sau animale prezente în anexa V a directivei.	Pentru o parte din specii au fost luate măsuri similare celor precizate la punctul 6.
9. Măsurile luate pentru promovarea educației și a informării generale a publicului în ceea ce privește protejarea speciilor de floră și faună sălbatică și conservarea habitatelor acestora.	Materiale informative (reviste, emisiuni radio și TV, pliante etc.), programe și proiecte derulate prin intermediul autorităților administrative locale, a organizațiilor neguvernamentale etc.
10. Timpul necesar pentru realizarea concordanței depline cu prevederile directivei	2005

Directiva 79/409 privind conservarea păsărilor sălbatice – prevederi legislative

Directiva 79/409	Legislația națională în vigoare	Acord total (da/nu)	Anul preconizat pentru implementare
Art. 1/Al. 1, 2 Art. 2	Decretul 187/90, Art. 4; Legea 13/93, Art. 1/Al. 1; Art. 2; Legea 58/94 Art. 4; Legea 137/95, Art. 34; Legea 26/96, Art. 83; Legea 103/96, Art. 2	Da	
Art. 1/Al. 3	Nu se aplică		
Art. 2	Decretul 187/90, art. 5; Legea 13/93, art. 2; Legea 58/94, art. 4; Legea 137/95, art. 34; Legea 26/96, art. 83; Legea 103/96, art. 2.	Da	
Art. 3/Al. 1	Legea 13/93, Art. 4/ Alin. 1, 2, 4	Da	
Art. 3/Al. 2	Legea 5/91, Art. 4/Alin. 1; Legea 58/94, art. 8 a, b, c, d, e, i.	Da	
Art. 4/Al. 1	Legea 13/93, Art. 4/Al. 1; Legea 137/95, Art. 54.	Da	
Art. 4/Al. 2	Legea 5/91, Art. 3; Legea 13/93 Art. 1/Al. 2, Art. 4/Al. 3; Legea 82/93, Art. 1; Legea 137/95, Art. 54, Art. 55, Art. 57; Legea 13/98, Art. II/Al. 1, 2	Da	
Art. 4/Al. 3	Nu se aplică		
Art. 4/Al. 4	Legea 13/93, Art. 3/Al. 2; Legea 58/94, Art. 7 c, Art. 8 l; Legea 13/98, Art. II/Al. 3 b, Art. III/Al. 4.	Da	
Art. 5	Legea 13/93, Art. 6 a, b, c, d, e; Legea 137/95, Art. 59; Legea 103/96, Art. 23 b, c, f, g, i, j, k, n, p; Legea 13/98, Art. III/Al. 5	Da	
Art. 6/Al. 1	Legea 13/93, Art. 6 e; Legea 103/96, Art. 23 l, m	Da	
Art. 6/Al. 2	Legea 13/93, Art. 7/Al. 3 c; Art. 8; Legea 103/96, Art. 14/Al. 1, 2.	Da	
Art. 6/Al. 3, 4	Nu se aplică		
Art. 7/Al. 1	Legea 137/95, Art. 52 h; Legea 103/96, Art. 24/Al. 1, 2, 3.	Da	
Art. 7/Al. 2, 3	Nu se aplică		
Art. 7/Al. 4	Legea 13/93, Art. 10; Legea 26/96, art. 86; Legea 103/96, Art. 19, Art. 23 b, f, g, h, j, n, o	Da	
Art. 8/Al. 1	Legea 103/96, Art. 32 a, b, c, f, i, j, k, l, m, p, s, t.	Da	
Art. 8/Al. 2	Legea 103/96, Art. 32 n.	Da	
Art. 9/Al. 1	Legea 13/93, Art. 9/Al. 1; Legea 103/96, Art. 8 g, i, j, Art. 22/Al. 1, 2; Art. 24/Al. 3; Art. 28	Da	
Art. 9/Al. 2	Legea 13/93, Art. 9/Al. 2	Da	
Art. 9/ Al. 3, 4	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 10/Al. 1	Legea 5/91, Art. 4/Al. 3; Legea 13/93, Art. 11/Al. 1 b; Legea 58/94, Art. 7 a, b; Art. 9 b; Art. 12 b; Legea 13/98, Art. II/Al. 3 b	Da	
Art. 10/Al. 2	Legea 13/93, Art. 11/Al. 1 a.	Da	
Art. 11	Legea 13/93, Art. 11/Al. 2 b; Legea 58/94, Art. 8 h.	Da	
Art. 12/Al. 1, 2			
Art. 13	Legea 5/91, Art. 4/Al. 4.	Da	
Art. 14	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 15	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 16	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 17	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 18	Nu se aplică înainte de acces		
Art. 19	Nu se aplică înainte de acces		
Anexa I	Legea 13/93, anexa II; Legea 69/94; Legea 103/96, anexa 2; Legea 13/98, anexa II	Da	
Anexa II	Legea 103/98, anexa 1	Da	
Anexa III	Legea 69/94, anexele I (art. VII, alin. 4), II și III, Legea 103/96, anexa 1	Da	
Anexa IV	Legea 13/93 Anexa IV; Legea 103/96, art. 32.	Da	
Anexa V			

Directiva 79/409 privind conservarea păsărilor sălbatice – implementarea prevederilor legislative

1. Evaluarea speciilor de păsări menționate în anexa I a directivei și prezente la nivel național, incluzând speciile migratoare	În România, există aproximativ 364 specii de păsări, din care 312 sunt specii migratoare. Un mare număr din acestea sunt menționate în anexele prezentei directive, dar există și altele care ar putea fi introduse.
2. Măsurile luate la nivel național pentru a prezerva, menține sau restabili populațiile sau habitatele naturale în care sunt integrate aceste specii de păsări sălbatice	La nivel național au fost luate în acest scop următoarele măsuri: crearea de zone protejate, asigurarea protecției zonelor adiacente celor protejate, stabilirea planurilor de management integrat aprobate de autoritățile științifice, precum și posibilitatea implementării acestora etc.
3. Măsurile speciale de conservare necesare protecției habitatelor speciilor vulnerabile sau rare	Măsurile luate țin cont de starea speciilor și sunt în acord cu strategiile organizației BirdLife Internațional, beneficiind și de suportul tehnic și financiar al acesteia
4. Evaluarea zonelor protejate deja existente sau a altor arii situate pe teritoriul național și care pot fi considerate ca <i>zone speciale de protecție</i> pentru conservarea speciilor de păsări prezentate în anexa I	Această evaluarea va fi realizată după intrarea în vigoare a Legii ariilor protejate și a conservării speciilor sălbatice de floră și faună (2001)
5. Evaluarea zonelor cu importanță pentru păsările migratoare și în special a zonelor umede de importanță internațională sau națională	Delta Dunării a fost desemnată ca sit Ramsar. Pe lângă aceasta există o serie de zone umede de importanță națională, ce constituie habitatul speciilor de păsări migratoare prezente pe teritoriul României.
6. Înregistrarea permiselor de vânătoare a speciilor sălbatice	Vânătoarea se desfășoară în conformitate cu prevederile legislative în vigoare, în special cele precizate în legea 103/1996. În anexa nr. 2 a acesteia sunt precizate speciile de păsări la care vânătoarea este interzisă și care se regăsesc și în anexa I a directivei. Pentru speciile precizate în anexa nr. 1 vânătoarea este permisă, dar numai în limitele cotelor de recoltă aprobate și ale normelor tehnice privind organizarea și practicarea vânătorii
7. Determinarea speciilor de păsări sălbatice de interes vânătoresc la nivel național și care nu se regăsesc în anexa II a directivei	Nu există
8. Măsurile pentru a se asigura că orice vânătoare a speciilor de păsări din anexa II nu afectează eforturile de conservare a acestora în arealul lor specific de distribuție.	Măsurile luate sunt specificate în legea 103/1996 și sunt în totală concordanță cu prevederile comunitare în acest domeniu.
9. Măsurile pentru încurajarea cercetării și/sau activităților de protecție și management a acestor păsări sălbatice și a zonelor în care sunt integrate	Până în prezent au fost realizate studii prin care s-au identificat speciile de păsări de pe teritoriul național, precum și o parte din zonele de importanță avifaunistică, iar prin programul LIFE-Natura se vor derula, începând cu 1999 proiecte de management integrat ce vizează conservarea unor specii de păsări și a habitatelor naturale în care sunt integrate
10. Timpul necesar pentru realizarea concordanței depline cu prevederile directivei	2005

Protecția speciilor de floră și faună pe cale de dispariție, prin reglementarea comerțului cu acestea - implementare

<p>1. Desemnarea autorităților competente în acord cu prevederile acestei reglementări</p>	<p>Autoritatea de management este reprezentată de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului (MAPPM), iar cea științifică este reprezentată de Academia Română și Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice</p> <p>Responsabili pentru:</p> <ul style="list-style-type: none"> - eliberare permiselor și a certificatelor este MAPPM; - controlul activităților comerciale și a celor de comerț intern sunt MAPPM în colaborare cu oficiile speciale din Ministerul de Interne și din Ministerul Industriei și Comerțului; - controlul la graniță este Direcția Generală a Vămirilor subordonată Ministerului de Finanțe; - controlul transportului indivizilor vii ai acestor specii sunt Direcția de Control Ecologic din MAPPM și Poliția; - autorizarea și înregistrarea instituțiilor științifice responsabile este MAPPM după consultarea Academiei Române.
<p>2. Sistemul de emitere al certificatelor de import, export sau reexport.</p>	<p>România a ratificat prin Legea 69/1994 Convenția privind comerțul internațional cu specii pe cale de dispariție (CITES), motiv pentru care toate măsurile referitoare la importul, exportul sau reexportul sunt cele specificate în textul convenției.</p> <p>Permisele de import au o valabilitate de maxim 12 luni, în funcție de specia respectivă, iar cele de export/reexport nu trebuie să depășească 6 luni. Solicitantul are obligația, conform prevederilor legislative naționale, să returneze autorității de gestiune, după această perioadă, permisele/certificate expirate sau neutilizate (originalul și copiile)</p> <p>Înregistrarea documentelor se face în concordanță cu prevederile CITES.</p> <p>În cazul în care documentele sunt deteriorate, pierdute, distruse etc. este imposibil să se obțină altele similare.</p>
<p>3. Procedura de obținere a permiselor/certificatelor</p>	<p>Cererile pentru import/export și reexport, precum și pentru notificarea importului sunt adresate de către solicitant autorității de gestiune, după obținerea avizului Academiei Române.</p> <p>Avizul Academiei este obținut după analiza prealabilă a documentelor necesare în acest scop și pe baza studiilor existente efectuate de instituțiile științifice autorizate.</p> <p>Procedurile se derulează în acord atât cu prevederile CITES, cât și cu cele din Legea 137/1995, în care este precizată procedura de evaluare a impactului acestei activități asupra mediului.</p>
<p>4. Sistemul de monitorizare a eliberărilor permiselor de export.</p>	<p>Autoritate de gestiune pe baza analizelor și evaluării informațiilor referitoare la starea populațiilor speciilor respective, garantate de autoritatea științifică avizează cotele de export și poate, în unele cazuri justificate de rezultatele studiilor de specialitate, să limiteze eliberarea permiselor de export.</p>
<p>5. Sistemul de control al activităților comerciale</p>	<p>Controlul activităților comerciale cu indivizi ai acestor specii este exercitat de către MAPPM (Direcția Conservarea Naturii și a Diversității Biologice, Direcția Control Ecologic, Direcția Vânătorii) în colaborare cu oficiile speciale din cadrul Ministerului de Interne, al Ministerului Industriei și Comerțului.</p> <p>Controlul activităților desfășurate de direcțiile și oficiile specializate ale ministerelor este realizat de Corpul de Control al Guvernului.</p>

6. Sistemul pentru determinarea indivizilor născuți și crescuți în captivitate sau reproduși artificial și procedura de marcare	Pentru moment nu există un sistem în acest sens
7. Sistemul de control al modului de transport al indivizilor ce aparțin speciilor din anexa A	Autoritatea de gestiune autorizează transportul indivizilor acestor specii în acord cu prevederile Convenției privind transportul internațional cu specii, ratificată de România.
8. Desemnarea oficiilor vamale pentru verificarea și îndeplinirea formalităților de export/import a specimenelor speciilor din anexele directivei.	Verificarea și îndeplinirea formalităților de export/import a specimenelor speciilor din anexele vamale de graniță, dar personalul care lucrează în acest domeniu nu este pregătit suficient.
9. Stabilirea sistemului de inspecție	Procedurile de inspecție sunt stabilite în concordanță cu legislația națională în domeniu și sunt executate de personalul din direcțiile și oficiile specializate din MAPPM și Ministerul de Interne (Poliția), pe baza sesizărilor sau prin controale aleatoare, de rutină.
10. Sistemul de informare și conștientizare a publicului privitor la aceste prevederi.	Pentru publicul general sunt oferite informații legate de necesitatea controlului comerțului în scopul protecției speciilor de floră și faună sălbatică, prin intermediul materialelor informative (pliante, reviste, emisiuni radio și TV). Detalii privind formalitățile necesare activităților de comerț cu aceste specii, pentru cei direct interesați în acest domeniu, sunt oferite atât la oficiile vamale, cât și la direcțiile specializate din cadrul MAPPM
11. Sistemul de sancțiuni	Majoritatea faptelor precizate constituie infracțiuni și sunt pedepsite cu închisoarea, în concordanță cu prevederile legilor 137/1995 privind protecția mediului și 103/1996 referitoare la fondul cinegetic și protecția vânatului.

Obiectivele și acțiunile strategiei de conservare a diversității biologice

Luând în considerare starea actuală a diversității biologice în România, pericolele cu care se confruntă și concluziile generale care au fost prezentate, au fost stabilite următoarele obiective prioritare:

1. Dezvoltarea cadrului juridic și consolidarea capacităților instituționale pentru conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a componentelor sale.
2. Organizarea Rețelei Naționale de Aree Protejate și asigurarea managementului necesar ocrotirii habitatelor naturale și conservării diversității biologice.
3. Conservarea in-situ și ex-situ a speciilor amenințate, endemice și/sau rare, precum și a celor cu valoare economică ridicată.
4. Integrarea Strategiei Naționale pentru conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a componentelor sale în Strategia Națională, precum și în strategiile, planurile, programele și politicile sectoriale și locale pentru dezvoltare durabilă la nivel național și local.
5. Protecția, conservarea și refacerea diversității biologice terestre și acvatice, existente în afara ariilor protejate prin: (a) reducerea și eliminarea efectelor negative cauzate de poluarea mediilor de viață, supraexploatarea resurselor naturale, planificarea, amenajarea și utilizarea necorespunzătoare a teritoriului și (b) prin reconstrucția ecosistemelor și habitatelor deteriorate.
6. Protecția, conservarea și refacerea diversității biologice specifice agrosistemelor prin aplicarea tehnologiilor favorabile unei agriculturi durabile.
7. Formarea specialiștilor și educarea publicului pentru înțelegerea necesității conservării diversității biologice și utilizării durabile a componentelor sale.
8. Implicarea ONG-urilor și a comunităților locale în programe și acțiuni de protecție, conservare și refacere a diversității biologice.
9. Dezvoltarea programelor speciale de cercetare și monitorizare pentru cunoașterea stării diversității biologice.

Pentru atingerea acestor obiective s-a stabilit un set de acțiuni prioritare, prezentate în tabelul următor:

Obiective și Acțiuni Prioritare în domeniul conservării naturii - 1999

Obiective	Acțiuni prioritare	Rezultate preconizate	
<i>Dezvoltarea cadrului legislativ</i>	Promovarea Legii amenajării teritoriului, ce include în secțiunea a III-a capitolul Zone Protejate;	Stabilirea zonelor protejate incluse în Rețeaua Națională de Arii Protejate	1999 realizat prin Legea 5/2000
	Ratificarea și/sau aderarea la următoarele acorduri internaționale ale Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Acordul privind conservarea cetaceelor din Marea Neagră, Marea Mediterană și din zona contiguă a Atlanticului; ▪ Acordul privind conservarea păsărilor de apă migratoare african-urasiatice; ▪ Acordul privind conservarea speciilor de lilieci din Europa; 	Asigurarea unei stări favorabile de conservare a speciilor migratoare de cetacee, păsări și lilieci.	1999 – 2000 realizat Legea 91/2000 Legea 89/2000 Legea 90/2000
	Semnarea și adoptarea Acordului pentru conservarea și managementul populațiilor de dropie (<i>Otis tarda</i>) central europene;	Crearea condițiilor favorabile pentru conservarea populațiilor de dropie	2001 realizat Semnăt în 2000
	Elaborarea și promovarea Legii privind zonele naturale protejate și conservarea speciilor sălbatice de floră și faună	Stabilirea măsurilor de conservare a speciilor sălbatice, desemnarea și integrarea în Rețeaua Națională de Arii Naturale Protejate a zonelor speciale de conservare (SAC) și a zonelor speciale de protecție (SPA) în concordanță cu prevederile comunitare, precum și stabilirea planurilor și structurilor administrative necesare managementului adecvat diverselor categorii de arii protejate existente.	2001 realizat OUG 236/2000
<i>Conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună.</i>	Elaborarea și implementarea unor proiecte pilot pentru managementul unor tipuri de zone protejate: <ul style="list-style-type: none"> ▪ proiect GEF în valoare de 4,5 milioane USD privind <i>Conservarea biodiversității în Delta Dunării.</i> ▪ <i>Managementul conservării biodiversității</i>, care vizează, pe lângă revizuirea cadrului legislativ privind managementul ariilor protejate și întărirea capacității instituționale pentru asigurarea conservării naturii, atât la nivel central, cât și la nivel local. Astfel, prin acest proiect sprijinit tehnic și financiar (5,5 milioane USD) de Banca Mondială prin 	Conservarea diversității biologice din Rezervația Biosferei “Delta Dunării” Consolidarea cadrului legal și instituțional la nivel central și local și asigurarea managementului acestor tipuri de rezervații	1996 – 2000 1999 – 2004

	<p>intermediul GEF, se vor elabora planurile de management și se vor constitui structurile administrative pentru Retezat (parc național/rezervație a biosferei), Bucegi și Piatra Craiului (parcuri naturale). Acestea constituie proiecte pilot ce vor fi ulterior replicate la nivelul celorlalte parcuri naționale. De asemenea, se are în vedere un program pentru reintroducerea zimbrului în zona Vânători Neamț.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Proiecte LIFE-Natura: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Planul de management integrat al “Insulei Mici a Brailei”; ▪ Conservarea zonei umede naturale “Mlastinile de la Satchinez”; ▪ Conservarea habitatelor din Parcul National Bucegi; ▪ Managementul Parcului National Piatra Craiului ▪ Supraviețuirea lui <i>Romanichthys valsanicola</i>; ▪ Conservarea padurilor euro-siberiene cu stejar; ▪ Conservarea “in situ” a viperei de stepa (<i>Vipera ursinii</i>) din Romania; ▪ Proiect LIFE-Mediu: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Actiuni combinate pentru protejarea și dezvoltarea patrimoniului natural din Muntii Apuseni; 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Stabilirea planului de management și crearea cadrului necesar implementării acestuia ▪ Restaurarea habitatelor de zone umede, în special ca habitat al păsărilor sălbatice ▪ Reconstrucția și conservarea unor habitate naturale din Parcul Național Bucegi ▪ Asigurarea managementului carnivorelor mari ▪ Identificarea și aplicarea planurilor de conservare “in situ” și “ex situ” pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare a endemitului <i>Romanichthys valsanicola</i> ▪ Stabilirea și implementarea unui plan de management integrat pentru asigurarea conservării unei rezervații ▪ Elaborarea și implementarea planului de management pentru conservarea populațiilor existente ▪ Protejarea zonelor carstice 	<p>1999 – 2002</p> <p>1999 – 2001</p> <p>1999 – 2002</p> <p>1999 – 2002</p> <p>1999 – 2004</p> <p>1999 – 2001</p> <p>1999 – 2002</p> <p>1999 – 2002</p>
--	--	---	---

	<p># în anul 2000 au fost transmise un număr de 19 proiecte LIFE-Natura</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Realizarea Culoarului Verde din bazinul Dunării Inferioare ▪ Organizarea rețelei naționale de zone protejate ▪ Organizarea rețelei de conservare a resurselor genetice ale florei și faunei de interes științific sau economic 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Conservarea diversității biologice prin realizarea culoarelor ecologice pentru dispersia speciilor, reconstrucția zonelor umede, îmbunătățirea calității apelor din bazinul Dunării și al Mării Negre ▪ Conservarea “in situ” a unor specii, precum și conservarea unor habitate naturale ▪ Conservarea “ex situ” a unor specii 	<p>2000 – 2005</p> <p>2000 – 2005</p> <p>până în 2005</p>
<i>Armonizarea strategiilor sectoarelor economice cu strategia națională de conservare a diversității biologice</i>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Revizuirea tehnologiilor și a prevederilor de gestionare a resurselor biologice în acord cu obiectivele de conservare a biodiversității. ▪ Implementarea de noi sisteme de management și tehnologii alternative pentru conservarea diversității biologice. ▪ Stabilirea criteriilor și indicatorilor pentru monitoringul diversității biologice în sectoarele economice. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Conservarea diversității biologice ▪ Conservarea și sporirea diversității biologice ▪ Monitoringul diversității biologice 	<p>până în 2005</p> <p>2000 – 2010</p> <p>2000 - 2005</p>
<i>Conservarea și creșterea diversității biologice prin reducerea impactelor negative și prin reconstrucția ecologică a ecosistemelor și habitatelor deteriorate</i>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Interzicerea utilizării pesticidelor neselective și promovarea combaterii biologice. ▪ Identificarea și reconstrucția ecologică a unor ecosisteme degradate prin supraexploatare, poluare etc. ▪ Împădurirea și/sau înmierbarea terenurilor agricole puternic erodate, a terenurilor decopertate, a haldelor și a altor categorii de depuneri. ▪ Refacerea tufărișurilor și crearea de perdele de protecție 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Prevenirea reducerii diversității biologice ▪ Creșterea diversității biologice. ▪ Refacerea diversității biologice în teritoriile degradate ▪ Refacerea diversității biologice 	<p>permanent</p> <p>permenant</p> <p>permanent</p> <p>permanent</p>
<i>Protecția, conservarea și refacerea diversității</i>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Inventarierea și cartarea terenurilor agricole nerentabile pentru exploatare intensivă 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Monitoringul diversității biologice 	<p>permanent</p>

<p><i>biologice specifice agrosistemelor prin aplicarea tehnologiilor favorabile unei agriculturi durabile</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Elaborarea de proiecte care să crească biodiversitatea în terenurile agricole a căror folosință a fost schimbată (SAPARD). ▪ Renaturarea terenurilor agricole care nu mai sunt utilizate, pentru sporirea diversității biologice și promovarea tehnologiilor agricole care conservă biodiversitatea specifică a agrosistemelor și condiționează refacerea acesteia (SAPARD). 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Creșterea diversității biologice ▪ Conservarea și refacerea diversității biologice 	<p>2000 – 2010</p> <p>2000 – 2010</p>
<p><i>Formarea specialiștilor și educarea populației în spiritul conservării biodiversității</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Crearea unor centre de formare profesională a specialiștilor care vor lucra în domeniul conservării biodiversității. ▪ Organizarea educării și informării populației în spiritul conservării biodiversității prin mass-media. ▪ Editarea de materiale informative pentru conservarea biodiversității. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Formarea resursei umane specializate ▪ Informarea și educarea populației ▪ Informarea și educarea populației 	<p>aceste activități se derulează deja și prezintă un caracter de continuitate</p>
<p><i>Participarea ONG-urilor și a comunităților locale în programe de conservare a biodiversității</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Elaborarea de instrumente economice prin care comunitățile locale să fie antrenate în conservarea diversității biologice. ▪ Implicarea ONG-urilor și a comunităților locale în acțiunile de management a unor categorii de arii protejate. ▪ Implicarea ONG-urilor în monitorizarea diversității biologice. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Stimularea participării la acțiunile de conservare a diversității biologice ▪ Conservarea diversității biologice ▪ Conservarea diversității biologice 	<p>aceste activități se derulează deja și prezintă un caracter de continuitate</p>
<p><i>Programe speciale de cercetare și dezvoltare pentru conservarea diversității biologice</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dezvoltarea unor programe de cercetare a diversității biologice la nivelul sistemelor ecologice, al speciilor și genetic ▪ Cercetări asupra densității și structurii coridoarelor verzi. ▪ Evaluarea biodiversității în zonele insuficient sau deloc cunoscute. ▪ Dezvoltarea de cercetări pentru elaborarea a noi sisteme și tehnologii pentru managementul durabil al resurselor 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Actualizarea stării capitalului natural, elaborarea Cărții Roșii a speciilor de plante și animale și desemnarea de arii naturale protejate ▪ Actualizarea stării capitalului natural ▪ Starea capitalului natural ▪ Conservarea diversității biologice 	<p>aceste activități se derulează deja și prezintă un caracter de continuitate</p>

	biologice care să asigure conservarea diversității biologice. ▪ Cercetări pentru elaborarea de măsuri de intervenție în ariile protejate pentru menținerea biodiversității.	▪ Conservarea diversității biologice	
--	--	--------------------------------------	--